

அகத்தியர்

அகத்தியர்
ஆரவாத்திலில் காணப்பட்ட சிலை
(இ. பி. 9-ம் ஆண்டிலு 10-ம் ஆற்றாண்டு)

ஆசிரியர் நூற்பதிப்புக்கழகம்
— சென்னை —

941.01
சிகக்
SL/PR

அகத்தியர்

ஆசிரியர் :

ந. சி. கந்தையாபிள்ளை

முன் னுரை

அகத்தியர் (நல்லூர்)

அகத்தியர்
(சிதம்பரம் கிழக்குக் கோபுரம்)

இன்று அகத்தியர் வரலாறு என வழங்குவன கற்பனைகளாகத் தோன்றும் சில பழங்கதைகளே. இவை தான் அகத்தியரின் உண்மை வரலாறுகள் என்று கூற எவரும் துணியமாட்டார். கற்பனைகள் போன்ற பழங்கதைகளும் காலந்தோறும் வளர்ச்சியடைகின்றன. சாத்தன் உவாந்தி எடுத்தான். அதனைப் பார்த்திருந்த ஒரு வன் சாத்தன் கறுப்பாக உவாந்தி எடுத்தான் என ஒரு வனிடம் கூறினான்; அவன், “சாத்தன் காகம்போல் கறுப்பாக உவாந்தி எடுத்தான்” என்று மற்றொருவனுக்குக் கூறினான். அவன் “சாத்தன் காகம் உவாந்தி எடுத்தான்” என்று இன்னொருவனிடம் கூறினான். இச்செய்தி ஊர் எங்கும் பரவியது. பலர் இவ்வியப்பைக் காணச் சென்றனர். இதன் உண்மையை ஆராய்ந்தபோது சாத்தன் உவாந்தி எடுத்தான் என்பதே உண்மையாயிற்று; மற்றவை எல்லாம் பொய். இன்று பழங்கதை வடிவில் வழங்கும் வரலாறுகள் பல சாத்தன் காகம் உவாந்தி எடுத்த கதைபோன்றனவே; ஆயினும் பயனற்றனவென்று பழங்கதைகளைத் தள்ளிவிடுமாறும் இல்லை. அவை தம்முள் சிறிய உண்மைகள் இருத்தலும் கூடும். அகத்தியரைப்பற்றிய வரலாறும் இவ்வகையினதே. அகத்தியர் வரலாற்றைக் குறித்துப் பலர் ஆராய்ந்திருக்கின்றனர். சிலர் அகத்தியர் தமிழ் நாட்டில் இருந்தவரல்லர் எனக் கூறினர். சிலர் அவர் வடநாட்டினின்றும் வந்து தென்னாட்டை ஆரியமயமாக்கியவர் எனக் கூறினர். வேறு சிலர் வேறு பலவாறு கூறினர். அவை தம்மை எல்லாம் கருத்திற் கொண்டு ஆராய்ந்து இந்நூல் அமைவதாயிற்று. புராணக் கதைகளைத் தனித்தனி விரிக்கின், நூல் அளவு கடந்து விரியுமென வஞ்சி அவற்றைத் தவிர்த்துள்ளோம்.

பொருளடக்கம்

	பக்கம்
1. தோற்றுவாய்	 1
2. அகத்தியர்	 2
3. கம்போதியாவில் அகத்தியர்	 8
4. மலாய தீவுகளில் அகத்தியர்	 10
5. அகத்தியர் பலர்	 21
6. சிற்றகத்தியமும் பேரகத்தியமும்	 34
7. சின்ன ஆசியாவில் அகத்தியர்	 39
8. பழைய தமிழ் நூல்களில் அகத்தி யரைத் தமிழோடு தொடர்பு படுத்திக் கூறும் பகுதிகள்	 41

அகத்தியர்

தோற்றுவாய்

தமிழ் ஆராய்ச்சி செய்யும் ஒவ்வொருவரும் அகத்தியரைப்பற்றிய வரலாற்றை ஆராயவேண்டியிருக்கின்றது. தமிழ் மொழிக்கு முதன் முதன் இலக்கணம் செய்தவர்¹ அகத்தியர் என்றும்

1 “தமிழெனு மளப்பருஞ் சலதி தந்தவன்”

“என்றுமுள தென்றமி ழியம்பி யிசைகொண்டான்”

“நீண்டதமிழ் வாரி நிலமேனிமிர விட்டான்”

“உழக்குமறை நாலினு முயர்ந்துலக மோதும்
வழக்கினு மதிக்க வினினும் மரபிடை
நிழற்பொலி கணிச்சிமணி நெற்றியுமிழ் செங்கட்
டழற்புரை சுடர்க்கடவு டந்ததமிழ் தந்தான்”

—கம்பன்

தேனார் கமழ்தொங்கல் மீனவன் கேட்பத்தெண்ணீரருவிக்க
கானார் மலயத் தருந்தவன் சொன்னகன் னித்தமிழ்”

—அமிர்தசாகரர்

ஒங்க விடைவந் துயர்ந்தோர் தொழவிளங்கி
ஒங்கொலிநீர் ஞாலத் திருளகற்றும்—ஆங்கவற்றுள்
மின்னேர் தனியாழி வெங்கதிரொன் றேனையது
தன்னே ரிலாத தமிழ்

—பழம்பாடல்

அவருடைய மாணவர்களுள் ஒருவர் தொல்காப்பியர் என்றும் கூறும் பழங்கதைகள் வழங்குகின்றன. தமிழ் ஆராய்ச்சி செய்வோர் பலர் அகத்தியரும் தொல்காப்பியரும் வடநாட்டவரென்றும், அவர்கள் வடநாட்டு வழக்குகள் பலவற்றைத் தமது நூல்கள் மூலம் தமிழ் நாட்டிற் புகுத்தினர் என்றும் கூறிவருகின்றனர். டாக்டர் போப் தமிழில் இலக்கணம் செய்தாரென்றால் அவர் ஆங்கில வழக்குகளைத் தமிழிற் புகுத்தினார் என நாம் கூறமுடியாது. இதனை ஒப்பவே அகத்தியரும் தொல்காப்பியரும் ஆரியராயினும் அவர்கள் தமது நூல்கள் மூலம் ஆரிய வழக்குகளைத் தமிழ் நாட்டில் நிலை நாட்ட முடியாது. அகத்தியர் என்பார் யார்? அவர் ஆரியரா? தமிழரா? அவரைக்குறித்து வழங்கும் பழங்கதைகள் நம்பத்தகுந்தனவா? நம்பத்தகாதனவா? என்பவை போன்றவற்றைத் தமிழ் மாணவரும் பிறரும் ஆராய்ந்து தெளிதல் வேண்டும். அவ்வகையில் ஆராய்வதே இச்சிறிய நூலின் இலக்காகும்.

தமிழ் பொதிய மலையில் தோன்றியதெனப் பொருள் பட வரும் இப்பழம் பாடலும் தமிழ் பொதிய மலையிடத்திருந்த அகத்திய முனிவரிடத்திற் பிறந்த தென்பதையே குறிப்பாக உணர்த்தி நிற்கின்றது.

அகத்தியர்

உருவச்சிலைகளை ஆராய்ச்சி செய்வதில் வல்லவராகிய காங்குலி¹ என்பார் அகத்தியரைப்பற்றி ஆராய்ந்து எழுதியுள்ள கட்டுரை ஒன்றின் சுருக்கத்தை ஈண்டு தருகின்றோம்.

ஆரிய வர்த்தத்தினின்றும் தென் தேசத்தை ஆரிய மயமாக்கும் பொருட்டு விந்திய மலையைக் கடந்து சென்றவர்களுள் கும்பத்தில் பிறந்தவராகிய அகத்தியர் முதன்மை யுடையவர். ஆரியர் குடியேறுவதற்குப் புதிய வயல்களையும் மேய்ச்சல் நிலங்களையும் பெறுவதற்கு வழி காட்டியவர் இவரேயாவார். புராணங்களில் சொல்லப்படும் பழங்கதைகளைக்கொண்டு ஆரியரின் நாகரிகம் ஆரியவர்த்தத்துக்கு வெளியே எவ்வாறு பரவிற்று என நாம் உய்த்து அறிதல் கூடும். அகத்தியர் சிவ வழிபாட்டினர். காசி அவருடைய பிறப்பிடமும் இருப்பிடமுமாகும். அவர் தினமும் கங்கையாற்றில் நீராடுவதற்குச் செல்வார் என்றும் அப்போது அவர் நிலத்தில் கோடாங் கற்கள்போன்று கிடக்கும் சிவலிங்கங்களை மிதிக்காது விலகி மிதியடி தரித்துச் செல்வாரென்றும் புராணங்கள் கூறுகின்றன. அவர், வடிவழகில் ஒப்பில்லாத உலோபா முத்திரை என்னும் விதர்ப்ப அரசனின் மகளைத் திருமணஞ் செய்தார். அவர் வடக்கே நீண்ட காலம் வாழவில்லை. அவர் தென் திசைக்குப் போகவேண்டி யிருந்தது. இவரது முன்னோர் பலர்

1. O. C. Gangoly.

இவரைப்போலவே மீண்டு வராதிருக்கும் தென் தேச யாத்திரை செய்தார்கள். போய் மறுபடியும் திரும்பிவராத யாத்திரைக்கு 'அகத்திய யாத்திரை' என்னும் பெயர் வழங்குகின்றது. அகத்தியர் தெற்கேயுள்ள காட்டை அழித்து நாடாக்கினார். இராமாயணம் இதைக்குறித்துத் தெளிவாகக் கூறியுள்ளது.

“(அகத்தியர்) தனது புண்ணிய கருமங்களால் கொலைத்தொழிலுடைய அசுரரைத் தொலைத்துத் தென் பூமியை மக்கள் உறைதற்கேற்ற இடமாக மாற்றினார்” — ஆரணிய காண்டம். சருக்கம் 11, சுலோகம் 81.

இராமர் இராவணனைக் கொன்று சீதையை மீட்டுக்கொண்டு வந்த செயல் அகத்தியர் மக்கள் நுழைய முடியாத தென் தேசத்தை வென்றதோடு உவமிக்கப்பட்டுள்ளது. (இலங்க காண்டம் 117-வது சருக்கம், 13-14 சுலோகம்.)

அவர் தென் தேசத்தில் திரிந்து தங்கிய இடங்கள் ஆச்சிரமங்கள் எனப்பட்டன. தண்ட காரணியத்துக்குச் சில மைல் தூரத்திலுள்ள டாசீக் என்னும் இடத்தில் அவர் தங்கியிருந்தாரென இராமாயணம் கூறுகின்றது. ஆனால் அவர் அவ்விடத்தில் அமைதியுற்றிருக்க முடியவில்லை. அங்குமிங்கும் குடியேறியிருந்த ஆரியரை அரக்கர் தாக்கினார்கள். அவர்களை அழிக்கும்பொருட்டு அகத்தியர் தனது தவவலியைப் பயன்படுத்தினார். அரக்கர், இராக்கதர், அசுரர் என்பன ஆரியக் கொள்கைகளை எதிர்த்து நின்றவர்களுக்கு இடப்பட்ட பெயர்கள்.

வில்வலன், வாதாபி என்போர் இராக்கதத் தலைவருட் சிலராவர். வடக்கே தண்டகாரணியத்தில் வாழ்ந்த ஆரியருக்கு இவர்கள் காலன் போன்றிருந்தனர். இவர்களை பாதாமியிலிருந்து மூன்று மைல் தூரத்திலுள்ள மலைகூடம் அல்லது தென்காசியில் உறைந்த அகத்தியர் அடக்கினார். கி. பி. 150-வரையில் வாழ்ந்த தாலமி, பாதாமி என்னும் இடத்தைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். வாதாபி என்பதே பிற்காலத்தில் பாதாமி எனப்பட்டது. இது இந்திய ஆட்சியில் அரசியல் முதன்மை பெற்று விளங்கிற்று. வாதாபியிலிருந்து ஆட்சி நடத்திய சிம்ம-விஷ்ணுவிடமிருந்தே முதலாம் புலகேசி என்னும் சாளுக்கிய அரசன் பாதாமியை கி. பி. ஆறாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் கைப்பற்றினான். அய்கோலி, பாதாமி என்னும் இடங்களில் பழைய இந்திய கோவில்கள் காணப்படுகின்றன. அகத்தியர் அவ்விடங்களிலுள்ள குறுநில மன்னர்களிடையே பிராமண மதத்தைப் பரவச்செய்து அரசியல் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றினார் ஆகலாம். அவர் தனது மதத்தைப் பரப்பும் பொருட்டு மாணாக்கரைச் சேர்த்துச் சபைகளைக் கூட்டியும் இருக்கலாம். செவிவழக்கிலும், பழங்கதை மூலமும் வந்த செய்திகள் பட்டையங்களிற் காணப்படுகின்றன. அகத்தியர் அரசர் பலருக்கு, சிறப்பாகப் பாண்டியருக்குக் குரு அல்லது புரோகிதராகவும் இருந்தார். சின்னமண்ணூர் பட்டையத்தில் அகத்தியர் அரசரின் ஆசிரியராயினாரென்றும்

சுந்தரபாண்டியன் அகத்தியர் மாணாக்கன் என்றும் காணப்படுகின்றன. அகத்தியர் அரசர் பலருக்குக் குரு, அல்லது புரோகிதராக இருந்தார் எனப் பல பழங்கதைகள் உள்ளன. ஸ்கந்த புராணம் அவரை வச்சிராங்கதன் என்னும் பாண்டிய அரசனோடு தொடர்பு படுத்திக் கூறுகின்றது. அகத்தியர் சோணேஸ்வரர் என்னும் சிவலிங்கக் கடவுளுக்கு காணிக்கைகளைக் கொடுக்கும்படி அவனைப் பணித்தார். அவன் தனது செல்வம் முழுவதையும் அக்கடவுளுக்குக் கொடுத்து அகத்தியரதும் அவர் மனைவி உலோபா முத்திரையதும் அருளைப்பெற்றான். அகத்தியர் தென்னாட்டை ஆரிய மயமாக்கும் தொழிலைத் தனியே செய்திருக்க முடியாது. அகத்தியர் கோத்திரம் ஒன்று தொடங்கி அக்கோத்திரத்திற் பலர் பெருகினார்கள். அகத்தியர் கோத்திரம் இன்றும் உள்ளது. அவரிடமிருந்து தோன்றிய புதல்வர்கள் பலரைப்பற்றி மச்ச புராணங் கூறுகின்றது.

தமிழ் மொழியை ஆரம்பித்து அதற்கு இலக்கணஞ் செய்தவர் அகத்தியரென்று இன்றும் பழைய பண்டிதர்கள் நம்பிவருகின்றார்கள். அவர் செய்த இலக்கணம் அகத்தியம் எனப்படுகின்றது. அவர் தமிழ்ச் சங்கத்துக்குத் தலைவராயிருந்தார். கடவுள் உருவங்கள் அமைக்கும் விதிகூறும் அகத்திய சகலாதிகா என்னும் நூலின் ஆசிரியரும் அவராவார். அவருக்குப் பன்னிரண்டு மாணாக்கர் இருந்தார்கள். அவருள் தலைமை யுடையவர் தொல்

காப்பியர். அவருக்கு அமைக்கப்பட்ட பல கோவில்கள் உண்டு. அவர் பொதியமலையோடு சம்பந்தப்பட்டவர். இம்மலை கன்னியா குமரிக்கு அண்டையில் திருநெல்வேலி மாகாணத்திலுள்ளது. அகத்தியர் அங்கு மக்களின் கண்களுக்குத் தெரியாமல் வாழ்ந்து வருகிறார் எனப் பலர் நம்பி வருகின்றார்கள். அவர் தெற்கே வானத்தில் அகத்திய நட்சத்திரமாக விளங்குகின்றார். அவர் தென்னிந்தியாவை அடைந்தபின் இடையிடையே சிலகாலம் சடுதியில் மறைந்து விடுவாரென்றும் அவர் எங்கு சென்றாரென்று எவருக்கும் தெரியாமல் இருக்கும் என்றும் பழங்கதை உண்டு. அவர் பிராமண மதத்தலைவராகவும், சைவ சமயத்தைப்பற்றிப் போதிப்பவராகவும், தென்னிந்திய அரசர் பலரின் புரோகிதர் அல்லது குருவாகவும் இருந்தமையால் அகத்தியர் வழிபாடு தொடங்கியது. பல ஆயங்களில் அகத்தியர் வடிவங்கள் வழிபாட்டின் பொருட்டு வைக்கப்பட்டுள்ளன. அகத்தியரை வணங்கவேண்டிய முறை ஸ்கந்த புராணத்திலும் அக்கினி புராணத்திலும் காணப்படுகின்றன. அகத்தியர் வழிபாட்டுக்குப் பேர் போனவை இரண்டு கோவில்கள்: ஒன்று வட ஆர்க்காட்டில் புத்தூர் புகைவண்டி நிலையத்துக்கு அயலேயுள்ள அகத்தீசுவர சுவாமி கோவில்; மற்றது வேதாரணியம். அகத்தியர் வழிபாடு தென்னாட்டில் இருந்தது போலவே வடநாட்டில் வசிட்டர் வழிபாடு இருந்தது. நேப்பாலில் கிடைத்த பட்டையத்தில் இது குறிப்

பிடப்பட்டுள்ளது. அகத்தியர் திரைமோதும் கடலைப்பற்றி அஞ்சவில்லை. அவர் தனது சித்தியினால் கடற் கடவுளரைப் பணியவைத்தார். அகத்தியர் கடலைக்குடித்தார் என்று புலவர் இச்செயலை வருணித்துக் கூறுவாராயினர்.

கம்போதியாவில் அகத்தியர்

அகத்தியர் தென்னிந்தியாவில் சிவன் கோயில் களைக் கட்டித் தமது குடும்பத்தவர்களை அவற்றில் நிலை நாட்டுவதிலும் முயன்று வந்தார். அவர் தொலைவிலுள்ள குடியேற்ற நாடுகளில் சிவன் கோவில்களை அமைத்துத் தான் அவ்விடங்களில் இருந்தமையைச் சான்றுபடுத்தியு முள்ளார். அவர் சிலகாலம் கம்போதியாவில் இருந்தார். கம்போதியாவில் அங்கோவாற்றில் காணப்பட்ட பட்டையமொன்று இதற்குச் சான்று பகர்கின்றது. “ஆரியபூமியிற் பிறந்த பிராமணராகிய அகத்தியர் சிவவணக்கத்தில் சிறந்தவர். அவர் தனது சித்தியினால் கம்போதியாவிலுள்ள சிறீபட்டிரேஸ்வர என்னும் சிவலிங்கத்தை வணங்கும்பொருட்டு வந்தார். அவர் நீண்ட காலம் அச்சிவலிங்கத்தை வணங்கிய பின் முத்தியடைந்தார். இம்முனிவர் சிவனை வணங்குவதில் மாத்திரம் நின்றுவிடவில்லை. இவர் யசோமதி என்னும் அழகிய பெண்ணை மணந்து ஒரு அரச பரம்பரையையும் தோற்று வித்தார். சக ஆண்டு 811-ல் வெட்டப்பட்ட பட்டையத்தில் அகத்தியர் யசோவர்மன் என்னும் அரசனின்

சந்ததிக்கு முன்னோர் என்று காணப்படுகின்றது. கல்வெட்டில் சொல்லப்படுவது பின் வருமாறு: “வேதங்களில் வல்லவரும் பிராமணருமாகிய அகத்தியர் ஆரிய பூமியிலிருந்துவந்து மகிஷிட வமிசத்திலுள்ள யசோமதியை மணந்து ஒரு மகனைப் பெற்றார். அவன் நரேந்திரவர்மன் எனப்படுவன்.”

இவ்வரசு வழி வேறுபட்டையங்களிலும் கூறப்பட்டுள்ளது. அகத்தியர் தென்னிந்திய முறையைப் பின்பற்றிக் கம்போதியாவிலுள்ள சிவாலயத்தை எடுத்திருக்கலாம். அகத்தியரிலிருந்து தோன்றிய அரச பரம்பரையினர் அதனை நன்னிலையில் வைத்திருந்தார்களாகலாம். தென்னிந்தியாவில் காணப்பட்டவை போன்ற ஐந்து உலோகத்தினற் செய்யப்பட்ட திருவுருவங்கள் கம்போதியா, சீயம்¹ முதலிய இடங்களில் காணப்படுகின்றன. சிலவற்றில் தமிழ் எழுத்துக்கள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. இத்திருவடிவங்கள் தென்னிந்திய தமிழ்ச் சிற்பிகளால் செய்யப்பட்டவை என்று வெளிப்படையாகத் தெரிகின்றது. அவை தென்னிந்தியாவிற்கு செய்து சீயத்துக்கும் கம்போதியாவுக்கும் கொண்டு போகப்பட்டவை. அகத்தியருக்கு நெடுங்காலத்துக்கு முன் தென்னிந்தியாவுக்கும் அந்நாடுகளுக்கு மிடையில் போக்குவரத்தும் கருத்துக்களின் கலப்பும் உண்டாயிருக்கலாம். அகத்தியர் மீகாங்² ஆற்றங்கரையில் முதல் ஆரிய குடியேற்றத்தைத் தொடங்கி யிருக்கலாம். அவ்விடங்களில் காணப்

1. Siam. 2. Mikong.

படும் திருவுருவங்கள் தென்னிந்தியருக்கும் அந்நாடுகளுக்கும் கடல் வழியாகப் போக்குவரத்து இருந்ததென்பதை உறுதியாக வலியுறுத்துகின்றன. சோணமலையில் சிவன் கோயிலை அமைத்தானென்று ஸ்கந்த புராணத்தில் கூறப்படும் பாண்டியன் கம்போதிய குதிரைமீது சென்றான். இவ்வாறு குறிக்கப்பட்டிருத்தலும் இருநாடுகளுக்கிடையிலிருந்த தொடர்பை வெளிப்படுத்துகின்றது. தென்னிந்தியரே இந்திய நாகரிகத்தை கம்போதியாவில் பரப்பியவர்கள் ஆகலாம். கம்போதியா, சீயம் முதலிய நாடுகளின் கலையிலும் நாகரிகத்திலும் இந்தியச் சார்புகள் காணப்படுகின்றன.

மலாய தீவுகளில் ¹ அகத்தியர்

அகத்தியர் போர்னியோ, சந்தாதீவுகள்², மலாயதீவுகளுக்கும், சாவகம்³ முதலிய தீவுகளுக்கும் சென்றார் என வாயுபுராணம் கூறுகின்றது; அவர் மலாய தீவில் மலைய பர்வதத்தில் இருப்பவராகவும் குறிப்பிடுகின்றது. மலைய பர்வதம் என்பது தென்னிந்தியாவிலுள்ளதன்று; வேறானது. இன்றும் மலையம் என வழங்கும் முக்கிய மலை ஒன்று சாவகத்திலுள்ளது. போர்னியோவிலும் சாவகத்திலும் பழைய சமக்கிருத பட்டையங்கள் கிடைத்தன. அப்பட்டையங்கள் பிராமண சமயத்தையும் புத்த சமயத்தையும் வேறுபடுத்திக் காட்டுகின்றன. அத்தீவுக் கூட்டங்களின் பழைய

1. Malay Archipelago. 2. Sunda Islands. 3. Java.

நாகரிகம் பிராமண மதம் சம்பந்தப்பட்டது. அகத்தியர் சந்தாதீவுக்குச் சென்றார் என்னும் பழங்கதை பிராமண நாகரிகம் அங்கு சென்றதைக் குறிப்பிடலாம். பிராமணர் குடியேறியதற்குப் பின்னரே புத்த மதம் சம்பந்தமான பட்டையங்கள் காணப்படுகின்றன. இந்தியரின் ஆட்சி கம்போதியாவில் கி. பி. 137-ல் ஆரம்பித்ததெனச் சீன வரலாறு கூறுகின்றது. இது இந்துச் சீனாவில்¹ மலையில் பொறிக்கப்பட்ட பட்டையத்தால் நன்கு உறுதிப்படுகின்றது. அப்பட்டையம் கி. பி. 2-வது அல்லது 3-வது நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்டது. அது சிறீமாறன் என்னும் அரசனைக் குறிப்பிடுகின்றது. இந்துச் சீனாவில் கி. மு. 400-ல் பொறிக்கப்பட்ட இரண்டு பட்டையங்களும் கவனத்துக்குரியன. முதல் பட்டையம் தரும மகாராசா பத்மவர்மன் செய்த யாகத்தைக் குறிப்பிடுகின்றது. இரண்டாவது பட்டையம் மகாதேவ வட்ரேசுவர சுவாமிக்குத் துதியாகவமைந்தது. இவைகளுக்குப்பின் ஒன்றன்பின் ஒன்றாகப் பல பட்டையங்கள் காணப்படுகின்றன. அவை சிவன் கோயில்கள் பழுதுபார்க்கப்பட்டமையையும் அவைகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட காணிக்கைகளையும் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றன. சத்திரிய அரசன் ஒருவன் போர்னியோவில் யாகம் செய்ததைப்பற்றி ஒரு பட்டையம் கூறுகின்றது. இந்தியாவில் கி. பி. 102-ல் நாட்டப்பட்ட யூபக்கல்லில் பொறிக்கப்பட்டிருப்பதுபோல் போர்னியோவில் காணப்பட்ட

கல்லிலும் எழுத்து பொறிக்கப்பட்டுள்ளது அக்கல்
வில் எழுதப்பட்டிருப்பது வருமாறு : பேரோங்கிய
மூலவர்மன் என்னும் அரசாக்கரசன் பசுவர்ணக
யாகத்தை முடித்தான். அந்த யாகத்தில் இருபிறப்
பாளருள் தலைவர் இக்கல்லை நிறுத்தினார். இக்கல்
கிழக்கு போர்னியோவிலுள்ள கோபுற்றி என்னு
மிடத்தில் கிடைத்தது. இது கி. பி. 400-ல் உள்ளது
என்று கருதப்படுகின்றது. இன்னொரு பட்டையம்
மேற்குச் சாவகத்திலுள்ள பூரணவர்மன் என்
பவணப்பற்றிக் கூறுகின்றது. இது கி. பி. 5-ம்
நூற்றாண்டில் பொறிக்கப்பட்டது. அப்பட்டையத்
தில் கூறப்படுவது வருமாறு: “இவ்வுலகத்தின்
வலிய வேந்தனாகிய பூரணவர்மன் தரும் பட்டினத்
தின் அரசன். அவனுடைய இரண்டு பாதங்களின்
சுவடுகள் இவை. இவை விஷ்ணுவின் பாதச்சுவடு
களை ஒப்பப் பெருமையுடையன.” இங்குக் காட்டப்
பட்ட மூன்று பட்டையங்களும் பிராமண மதம் சம்
பந்தமானவை; புத்த சமயம் சம்பந்தப்பட்டவை
யல்ல. பிராமணநாகரிகத்தில் இரண்டு பட்டையங்
களைக் காணலாம். ஒன்று வேத சம்பந்தம்; மற்றது
புராண சம்பந்தம். பசிபிக்கடல் ஓரங்களிலுள்ளவை
சிவன் கோயில்கள் எனக் காட்டியுள்ளோம். கி. பி.
732-ல் வெட்டப்பட்ட பட்டையம் ஒன்று திசாங்கல்¹
என்னும் இடத்தில் கிடைத்தது. இது மத்திய சாவ
கத்தில் குடியேறிய சன்யாய என்னும் அரசனைக்
குறிப்பிடுகின்றது. குஞ்சர குஞ்ச என்னும் கூட்டத்

1. Tysangal.

தினரிலிருந்து இவர்களுக்குக் கைமாறிய சிவன்
கோயில் ஒன்றைப்பற்றியும் அப்பட்டையம் குறிப்
பிடுகின்றது. அது வருமாறு: “சாவகம் என்னும்
பெயருடைய தீவு, தீவுகளுள் சிறந்தது. அங்கு
ஒப்பிட முடியாத தானியக் களஞ்சியங்களும் பொன்
சுரங்கங்களும் உண்டு. இத்தீவில் புதுமை மிக்க
சிவன் ஆலயம் ஒன்று உள்ளது. குஞ்சர குஞ்ச
தேசத்திலுள்ள மக்களைச் சேர்ந்தவர்களால் அது
கையளிக்கப்பட்டது.” குஞ்சர குஞ்ச எனக் கூறப்
பட்ட இடம் தென்னிந்தியாவிலுள்ள தென்பதற்குப்
பல சான்றுகள் உள்ளன. விசயநகர காலத்தில்
குஞ்சர கோண என்னும் பெயர் காணப்படு
கின்றது. இது ஆணிகண்டி என்னும் கன்னடப்
பெயரின் சமக்கிருத மொழிபெயர்ப்பு. இது
ஹம்பிக்கு எதிரே துங்கபத்திரை ஆற்றங்கரையி
லுள்ளது. அரிவம்சம் என்னும் புராணம் குஞ்சர
மலையில் அகத்தியர் ஆச்சிரமம் இருந்ததெனக்
கூறுகின்றது. இப்பகுதியிலிருந்து சென்ற மக்களே
சாவகத் தீவில் கோயிலமைத்திருக்கலாம். சாவகத்
திலே முதல் முதலாகக் கட்டப்பட்ட சிவன் கோயில்
குஞ்சர கோணம் என டாக்டர் கேண் என்பார்
கருதியுள்ளார். இன்னொரு பட்டையம் சிவன்
கோயில் ஒன்று அகத்தியரால் கட்டப்பட்டதெனக்
கூறுகின்றது. அச்சாசனத்தில் கூறியிருப்பது வரு
மாறு: “எல்லா மக்களும் தாம் விரும்பியவற்றைப்
பெறுமாறு அகத்தியர் வரதலோக என்னும்
கோவில் திருப்பணியைச் செய்தார்”. அகத்தியரின்

பிற சந்ததியினர் சிலர் அகத்தியர் கோத்திரத்தினர் என்று நமக்குத் தெரிகின்றது. அவர்கள் சைவ சமயத்தினர். அவர்களுள் ஒரு பிரிவினர் சாவகத்தில் குடியேறியிருந்தார்கள். ஆஸ்வலாயன கிரிகிய சூத்திரத்தில் சொல்லப்படும் 49 பிராமண கோத்திரங்களுள் அகத்திய கோத்திரம் காணப்படுகின்றது.

சாவகத்திற் போலவே தென்னிந்தியாவிலும் அகத்தியர் பிராமண நாகரிகத்துக்குரியவராக விருந்தார். கி. பி. 1,524-ல் பொறிக்கப்பட்ட ஒரு பட்டையத்தில் சிவன் கோயில் ஒன்றைக் கட்டு வித்த அயிலபட்டர், தான் அகத்திய கோத்திரத்தவர் எனக்கூறியுள்ளார். அகத்தியர் ஜாவானிய குடும்பங்களுக்குத் தலைவரும், கோயில்களைக்கட்டிய வருமாய் மாத்திரம் இருந்தாரல்லர். அவர் இந்தியாவிலும் சாவகத்திலும் வழிபடவும் பட்டார். போலி நீசிய மொழியில் அகத்தியர் என்னும் பெயர் வாலிங் என மொழிபெயர்த்து வழங்கப்படும். சாவகத்திலும் பாலியிலும் சத்தியம் செய்வதற்கு உரிய வாசகங்களுள் அகத்தியரின் பெயர் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. அது வருமாறு: “சூரியர் சந்திரர் உள்ளளவும், உலகம் கடலால் சூழப்பட்டு உள்ளளவும், காற்று உள்ளளவும், வாலிங்கின் பெயர் கிலைபெறும்.” காவீ (Kawi) தீவு மக்கள் அகத்தியர் என்னும் பெயரை அரிச்சந்திரானு என வழங்குவர். கி. பி. 760-ல் வெட்டப்பட்ட பட்டைய மொன்று கிழக்கு சாவகத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இது

சந்தன மரத்தால் செய்யப்பட்ட அகத்தியரின் திருவுருவத்தைப்பற்றிக் கூறுகின்றது. அச்சாசனம் கூறுவது வருமாறு: “தனது முன்னோரால் சந்தன மரத்தால் செய்யப்பட்ட அகத்தியர் திருவடிவம் விழுந்தபோது கல்வி அறிவுள்ள அரசன் கருங்கல்லில் அவ்வடிவத்தை அமைக்கும்படி சிற்பிக்குக் கட்டளையிட்டான். அரசன் கும்பயோனியாகிய அகத்தியர் திருவுருவத்தைக் குருமார், வேதம் அறிந்த முனிவர்கள் முதலியவர்களால் பிரதிட்டை செய்வித்தான்.”

சாவகத்தில் ஊன்றிய அகத்தியவழிபாடு ஏழாம் நூற்றாண்டுக்கு முன் தென்னிந்தியாவின் சென்றிருக்கவேண்டுமெனக் கூறிலேனும். இந்தியாவிற்கு காணப்படும் அகத்தியர் திருவுருவங்களின் சாயலாகவே இந்தியக் குடியேற்றத் தீவுகளிலும் அவர் உருவங்கள் காணப்படுகின்றன. சாவகத்தில் இருபதுக்கு மேற்பட்ட அகத்தியர் உருவங்கள் காணப்படுகின்றன. அவர் சடை, உருத்திராக்கம், கரகம் முதலியன உடையவராகக் காணப்படுகின்றனர். அவர் காசியிலேயே சிவ வழிபாட்டிற் சிறந்தவராக விளங்கினார். அகத்திய குண்டத்திலே உள்ள அகத்திய சிவன் அகத்தியரின் ரூபமாக விளங்குகின்றார். அவரின் அடையாளமாக அங்கு சூலம் உள்ளது.

சாவகத்திற் காணப்படும் அகத்திய விக்கிரகத்தின் உடை இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் காணப்படும் விக்கிரகங்களின் உடையை ஒத்தது. அகத்திய

உருவங்களை சாவக மக்கள் சீவ குரு, பாரத குரு என வழங்கினார்கள். அவருக்கு எப்பெயர்கள் வழங்கிய போதும் அவை அகத்தியரையே குறிக்கின்றன என்பது தெளிவு. அவர் சிவ சமயத்தைப் போதித்தமையால் சிவகுரு எனப்பட்டிருக்கலாம். கலசய, சூம்பயோனி, சர்வஞ்ஞ, மீத்திரவர்ணமுத்திர என்பவர் இவரேயென சாவக மக்கள் வழங்கும் பெயர்களைக்கொண்டு நன்கு அறியலாம். தென் சாவகத்தில் கெடோயிலே தஞ்சிபெனன் என்னுமிடத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட சிலை முதன்மையுடையது. இது கி. பி. 9-ஆம் அல்லது 10-ஆம் நூற்றாண்டில் அமைக்கப்பட்டது. அகத்தியரின் வடிவம் எவ்வாறிருந்தது என்பதை அத்தீவிலுள்ளவர்கள் எவ்வாறு கற்பனை செய்தார்கள் என இவ்வடிவைக் கொண்டு அறிகின்றோம். பிற்காலங்களில் அகத்தியர் உருவங்கள் பலவாறு செய்யப்பட்டபோதும் கமண்டலம், உருத்திராக்கம், சடை என்பன விடுபடவில்லை. சாவகத்தில் காணப்பட்ட அகத்தியர் உருவத்தைப் பலர் சிவன் வடிவம் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். சிவன் வடிவம் ஒருபோதும் தொந்திவயிறும் தாடியுமுடையவராக எங்கும் அமைக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. அகத்தியருக்கு பகையாயிருந்தவர் திரணபிந்து என்றும் அவர் சமதக்கினி புதல்வர் என்றும் ஒரு பழங்கதை உளது. வாயு புராணத்திலும், தேவி பாகவதத்திலும் சமதக்கினி துவாபரயுகத்தில் இருபத்து மூன்றாவது வியாசர் எனக் கூறப்படுகின்றார். திரணபிந்து சைவராயிருந்தார்.

இவருக்கு நேர்ந்த குட்டனோயைச் சிவபெருமானே கலசத்தில் தோன்றி ஆற்றினார். இவருக்கு அகத்தியரே குருவாகவிருந்தார். அகத்தியர் தெற்கே வந்தபோது அவரையும் அழைத்துச் சென்றார். தெற்கே அவர் திரணதூமாக்கினி எனப்பட்டார். அவர் தொல்காப்பியர் எனவும் தமிழ்ப் பெயரால் அழைக்கப்பட்டார். அவர் தமிழ் இலக்கணத்தை ஒழுங்குபடுத்தி அமைக்க அகத்தியருக்கு உதவி புரிந்தார். திரணபிந்துவால் செய்யப்பட்ட தொல்காப்பிய மென்னும் இலக்கணம் தமிழ் இலக்கணங்களுள் முதன்மையுடையது. அகத்தியரோடு இவருக்குள்ள தொடர்பைக் குறித்து வியப்பான கதை ஒன்று கூறப்படுகின்றது. வடக்கேயிருந்து தனது மனைவியாகிய உலோபாமுத்திரையை அழைத்து வரும்படி அகத்தியர் திரணபிந்துவுக்குக் கட்டளையிட்டார். வருமிடத்து உலோபாமுத்திரைக்கும் திரணபிந்துவுக்குமிடையில் ஒரு கோல் தூரம் இருக்கவேண்டுமென அவர் கட்டளையிட்டார். அவர் வையை ஆற்றைக் கடக்கும்போது உலோபாமுத்திரை ஆற்றில் அமிழ்ந்தி உதவிவேண்டிச் சத்தமிட்டார். ஆசிரியரின் ஆணையை மறந்து திரணபிந்து உலோபாமுத்திரையின் கையைப்பிடித்து அவரைக் காப்பாற்றினார். அகத்தியர் இந்நிகழ்ச்சியைக் கேட்டவுடன் கோபங்கொண்டு திரணபிந்துவுக்குச் சுவர்க்கத்தின் கதவு அடைபட வேண்டுமெனச் சாபமிட்டார். திரணபிந்து அகத்தியருக்கும் சுவர்க்கக்கதவு அடைபடவேண்டுமென மறு சாப

மிட்டார். இவ்வாறு குரு மாணக்கருக்குப் பகை நேர்ந்தது. அகத்தியர் திரணபிந்துவின் இலக்கணம் பிழையுடையதெனக் கூறினார். ஆனால் தொல்காப்பியம் பிழையில்லாத இலக்கணம் எனத் திரணபிந்துவால் நாட்டப்பட்டது. திரணபிந்துவுக்கு விசாலன், சூனியபந்து, தும்பிரபந்து என்னும் மூன்று குமாரரும் இலிபினை என்னும் ஒரு புதல்வியும் இருந்தனர். இவர் காசியப்பாவுக்குப் பெண் கொடுத்த மாமனும் புலத்தியரின் தாய் மாமனுமாவார். சாவகத்தில் பகவான் திரணபிந்து என எழுதப்பட்ட பல கல் உருவங்கள் காணப்படுகின்றன. அகத்தியரோடு சம்பந்தப்பட்ட மரீசி என்னும் ஒரு முனிவரின் சிற்பமும் அங்கு காணப்படுகின்றது. மரீசி என்னும் பெயர் தேவநாகரியில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

மத்திய சாவகத்தில் இந்திய பிராமணர் குடியேறி யிருந்ததற்கு அடையாளம் காணப்படுகின்றது. அங்கு துர்க்கை, விநாயகர் திருவுருவங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. சஞ்சயப் பட்டையத்தால், அகத்தியர் அல்லது அகத்தியர் கோத்திரத்திலுள்ள ஒருவரால் தென்னிந்திய கோவில்களைப்போன்ற ஒன்று சாவகத்தில் எடுக்கப்பட்ட தெனத் தெரிகின்றது. பிரம்பனம் (Prambanam) என்னும் அழிபாடுகளில் சிவலிங்கங்களும், சிவன், விஷ்ணு, பிரமா, திரிமூர்த்தி முதலிய கடவுளரின் திருவுருவங்களும் காணப்படுகின்றன. இவை பத்துப் பதினேராவது நூற்றாண்டைய தென்னிந்

திய சிற்பங்களை ஒத்துள்ளவை. மலாய தீவுகளில் காணப்பட்ட சமக்கிருத பட்டையங்கள் இந்திய பட்டையங்களின் மாதிரியில் வெட்டப்பட்டவை என்று நன்கு அறியப்படுகின்றன. தென்னிந்திய பட்டையங்களிலும் மலாய தீவுகளின் பட்டையங்களிலும் வெட்டப்பட்டுள்ள எழுத்துக்கள் ஒரே வகையின. சாவகத்தின் பழைய நாகரிகம் கலிங்க தேசத்திலும் பார்க்க தமிழ் நாட்டின் வடகரையோடு சம்பந்தப்பட்டதென டாக்டர் பர்னெல் (Dr. Burnell) கூறியுள்ளார்.

சிவன், விஷ்ணு, பிரமா முதலிய உருவங்களின் ஆபரணங்கள், நிலை, முத்திரை, ஆசனம், தாமரைப்பீடம் போன்றவைகளைக் கவனித்தால் இவை இந்திய சிற்பங்களைப் பின்பற்றிச் செய்யப்பட்டவை என்று நன்கு தெளிவாகும். சாவகக் கோவில்களின் வாயில்காவலர் தென்னிந்திய கோவில்களின் துவாரபாலகரைப் பின்பற்றி அமைக்கப்பட்டவை. பாலித்தீவில் இன்றும் இந்தியக் கடவுளரின் வழிபாடுகள் காணப்படுகின்றன. பாரத குரு, பாரத பிரமா, பாரத விஷ்ணு, பாரத சிவன் முதலிய கடவுளர் அங்கு வழிபடப்படுகின்றனர். மகாதேவர் என்னும் பெயர் அவர்களின் சமய நூல்களில் காணப்படுகின்றது. அகத்தியர் சாவகம், பாலி முதலிய இடங்களில் மேலான கடவுளாக வழிபடப்பட்டார். சாவகத்தில் வழங்கும் பழங்கதைகளில் கலிங்க நாட்டினின்றும் மிகப் பல குடும்பங்களும் அரசரும், ஒருவர் பின் ஒருவராக அங்குச் சென்றார்கள் எனக்கூறப்படுகின்றது.

குறிப்பு: கான்குவி புராண சம்பந்தமாக வழங்கிய வரலாறுகளையும் பிற்காலத்தில் தென்னிந்தியாவின் மூலமலைய தீவுகள், கம்போதியா முதலிய நாடுகளில் சென்றிருந்த அகத்தியர் வழிபாடு முதலியவைகளையும் கூறியுள்ளார். கிறித்துவம், புத்தம், சைனம் என்னும் மதங்களைப் போலப் பிராமண மதமும் வடநாட்டினின்றும் தென்னாடுவந்த தொன்றாகும். சீனாவில் சீன மக்களின் பழைய கொன்பியூசஸ்¹ மதமும், புத்த மதமும் பின்னி ஒன்றுபட்டது போலத் தென்னாட்டிலும் பிராமண மதமும் தமிழர் மதமும் பின்னி ஒன்றுபடலாயின.² பிராமண மதம் பரவிய பிற்காலத்திலேயே அகத்தியர் வழிபாடு கம்போதியா, மலாய்த் தீவுகளிற் பரவுவதாயிற்று.

1. Confucius. 2. When the Aryans passed the Afghan passes, India was inhabited by a dark and short statured but civilized race called the Dravidians. These Dravidians had extensive commercial relations with Babylon, Phoenicia and the countries beyond the Arabian Sea. Their trade consisted of such articles of luxury as Indian cedar, muslin, precious stones, pea-cocks, aloes etc. The fact that a piece of Malabar teak was found in the palace of the king of Chaldea 3,000 B. C. and the similarity between the Hebrew word for peacock viz. Toki and the modern Tamil and Malayalam word viz. Tuki and such glaring similarity between many an Indian and a Greek or a Hebrew word is too striking to be over-looked as a mere matter of coincidence.....During this long period, the Aryans, in their long struggle with the aboriginal tribes, had adopted the policy of give and take.

—Outline of Economic History of India
pp. 8 & 12-M. P. Lohana.

அகத்தியர் பலர்

*அகத்தியரைப்பற்றிய பழங்கதைகள் பல்வேறு வகையாக வளர்ந்து ஒன்று சேர்ந்து அகத்தியர் வரலாறுக இன்று வழங்குகின்றன.

சமக்கிருதத்தில் இரண்டு அல்லது மூன்று அகத்தியர் பெயர்கள் காணப்படுகின்றன. வான்

மீகருக்கு முற்பட்டவரும் வேத உலோபா முத்திரை காலத்தவருமாகிய அகத்தியர் ஒரு யின் கணவர் வர் இருந்தார்.

இவர் கங்கைக் கரையில் வாழ்ந்த ஆரியக் கூட்டத்தினரின் தலைவரும் உலோபா முத்திரையின் கணவருமாவார்.

வேறு இரண்டு அல்லது மூன்று அகத்தியர்களைப்பற்றி இதிகாசங்கள் கூறுகின்றன. முதல் அகத்தியர் சுதர்சன இருடியின் அண்ணனாவார்.

இவர் விந்தத்துக்குத் தெற்கே குடியேறச் சென்ற

இராயர் காலத்து அகத்தியர் ஆரியக் கூட்டத்தினரின் தலைவராவார். இவர் பஞ்ச வடிக்குத் தெற்கே

அல்லது நருமதை ஆற்றின் வட

மேற்குப் பள்ளத்தாக்கில் உள்ள நாசிக்கில் ஆரிய

ரல்லாத அநாகரிக மக்களிடையே போர் தொடுத்துக் கொண்டிருந்தார். இவர் இராமரை வரவேற்று

அவரைத் தமது பகைவராகிய இராக்கதரோடு போர் செய்வதற்கு உடன்படும்படி செய்தார்.

வான்மீகர் ஆரியக் கொள்கைகளை நாட்டும்

*இது தமிழ்ப்பெரும் புலவர் சோமசுந்தர பாரதியார் வர்கள் ஆங்கிலத்தில் வரைந்த ஓர் கட்டுரையின் சுருக்கம்.

பொருட்டு அன்னிய நாட்டில் போர் செய்துகொண்டிருந்த முனிவரைக் குறித்துப் புகழ்ந்துள்ளார்.

கிட்கிந்தா காண்டத்தில் இன்னொரு அகத்தியரைக் குறித்து வான்மீகியும் கம்பனும் கூறியுள்ளார்கள். இங்கு அகத்தியர் தென்கடலுக்கு அண்மையிலுள்ள மலையத்திலுறையும் சாந்தமான முனிவராகக் கூறப்பட்டுள்ளார். கிட்கிந்தையில் சுக்கிரீவன் சீதையைத் தேடி வரும்படி வானர வீரர்களை ஏவும்போது தென் பக்கமாகச் செல்லுதற்குரியாரை நோக்கிச் சொல்லியதாக வான்மீகி கூறியவை அடியில் வருமாறு : “.....

மலையமலையி
லுறைந்த
அகத்தியர்

பின்பூந் தாதுக்கள் நிறைந்தும், விசித்திரமான சிகரங்களுடையதும், பலவர்ணமான பூக்கள் நிறைந்த சோலைகளை யுடையதும், சந்தன வனங்கள் செறிந்ததுமான பெரிய அயோமுக மலையைத் தேடுங்கள்; அதன்பின் தேவ அரம்பையர் வந்து நீராடுகின்ற திவ்வியமான தெளிந்த நீரையுடைய அழகிய காவேரி நதியை அங்கே காண்பீர்கள்; அந்த மலையமலையின் சிகரத்தில் ஆதித்தனுக்குச் சமானமான மிகுந்த ஒளியுடைய முனிவர்களுள் சிறந்தவரான அகத்தியரைக் காண்பீர்கள். பின்பு அம்முனிவரிடம் ஆணை பெற்றுச்சென்று முதலைகள் நிரம்பிய பெரிய தாமிரபர்ணியைத் தாண்டுகள். அந்த அழகிய சந்தனச் சோலைகளால் மூடப் பெற்ற தீட்டுக்களை யுடையதாய், கணவனிடத் தன்புள்ள யுபதியானவர் புக்ககம் புகுமாறு போலக்

கடலுள் சென்றுவிடும். பின்பு பொன்னிறைந்த தாயும் அழகுடையதாயும் முத்து மயமான மணிகளால் அலங்கரிக்கப் பெற்றதாயும் பாண்டியர்க்குரியதுமாகிய கவாடத்தைப் பார்க்கக்கடவீர்”

“தென்றமிழ் நாட்டகன் பொதியிற் றிரு முனிவன் தமிழ்ச் சங்கஞ் சேர்கிற்பிரேல் என்று மவனுறை விடமா மாதலினால் மலையை யிடத்திட் டேகி”

—கம்பன்

பஞ்சவடியிலிருந்த அகத்தியரே இவர் என்று எண்ணுதற்காவது சந்தேகிப்பதற்காவது இட

பஞ்சவடி அகத்தி
யரும் பொதிய
“லை அகத்தியரும்
வெவ்வேறினர்

மில்லை. ஆரணிய காண்டத்தின் பலவிடங்களில் வேதக்கிரியைகளை இயற்றிக்கொண்டு வடக்கே யுள்ள காடுகளில் வாழ்ந்த அகத்தியரைப் பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது. தெற்கிலே பாண்டி நாட்டில் அகத்தியர் இருந்ததைப் பற்றிக் கிட்கிந்தா காண்டம் கூறுகின்றது. புலவரின் வாக்குக்களே இவ்விரு அகத்தியர்களும் வெவ்வேறினர் என்பதை விளக்குகின்றன. மலையத்தில் இருந்த அகத்தியர் வேதக்கிரியைகளைச் செய்து கொண்டிருந்தார் என்று யாண்டும் கூறப்படவில்லை. பொதியமலை, அகத்தியருக்கு நிலையானது எனக் கம்பரும் வான்மீகியும் கூறியுள்ளார்கள். ஒருமுனிவர் பஞ்சவடியில், ஆரியரல்லாத மக்களோடு பகைமை கொண்டிருந்தார். மற்ற அகத்தியர் பொதிய மலையில் அமைதியுடன் வாழ்ந்தார். இவர்கள் எண்ணூறு மைல் தூரத்துக்குமேல்

இடைத்தொலைவுள்ள இரு இடங்களிலும் வாழ்ந்த வர்கள் என்பதை வான்மீகர் நன்கு உணரவைத்துள்ளார் என்பது நன்கு தெளிவாகின்றது.

தெற்கே வாழ்ந்த அகத்தியர் ஆரிய முனிவரா அல்லது ஆரிய அகத்திய கோத்திரத்தினரா? வான்மீகர் புகழும் அகத்தியர் வடநாட்டிலும் தனது புகழைப் பரவச் செய்த தமிழ் அறிவரா¹? என்பன போன்றவை ஆராய்ச்சிக்குரியன.

சங்க நூல்கள் ஒன்றிலும் அகத்தியரைப் பற்றிய பெயர் காணப்படவில்லை. பரிபாடலின் பதினேராம் செய்யுளில் அகத்தியன் என்னும் பெயர் வந்துள்ளது. அது விண்மீன் ஒன்றைக் குறிக்கின்றது. இப்பாடலைச் செய்தவர் கலித்தொகையில் நெய்தற்கலியைச் செய்தவராகிய நல்லந்துவரை. அவர் காலம் இற்றைக்கு இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்குமுன். அகத்தியரைப் பற்றிய வரலாறு அக்காலத்தில் பழங்கதையாக மாறியுள்ளதெனத் தெரிகின்றது. இம்முனிவர் பொதிய மலையில் இருந்தார் என்பதுதான் நாம் கவனிக்கவேண்டியது. இலக்கிய காலத்துக்கு முன்னும் அறியப்பட்ட அகத்தியர் ஒருவரைப்பற்றிய நினைவு சங்ககாலத்தும் இருந்ததெனத் தெரிகின்றது. இவருடைய புகழ் மிகப் பரவியிருந்தமையால் இவர் பெயர் தமிழ் நாட்டில் மறக்கப்படாமல் இருந்தது. இல்லையாயின் இவர் பெயர் பரிபாடலில்

1. முக்காலமும் அறியும் அறிஞர்.

தோன்றியிருக்க மாட்டாது. பெதுருங்கேரியரின் படம் என்னும் உரோமர் வரலாற்றுக் குறிப்பில் அகத்தியர் கோயில்¹ ஒன்று தென்னாட்டில் இருந்ததாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. பெதுருங்கேரியர் படத்தின் காலம் கி. பி. 100 வரையில். இதனாலும் அகத்தியர் புகழ் சங்ககாலத்தும் மிகப் பரவியிருந்ததென விளங்கும்.

தொல்காப்பியம் என்பது இன்று தமிழில் காணப்படும் பழைய இலக்கணம். தொல்காப்பிய இலக்கணம் செய்தவராகிய தொல்காப்பியர் அகத்தியரின் மாணவர் என்னும் பழங்கதை வழங்குகின்றது. தொல்காப்பியர் அகத்தியரைப்பற்றி எங்கும் குறிப்பிடவில்லை. தொல்காப்பியத்துக்கு முன்பல இலக்கணங்களும் பல இலக்கியங்களும் இருந்தனவென்று தொல்காப்பியமே கூறுகின்றது. தொல்காப்பியர் அகத்தியரைக் குறித்து யாண்டும் கூறாமையால் அவர் அகத்தியரின் மாணவரல்லர் என்பது எளிதில் விளங்கும். இவர் அகத்தியர் மாணவராயின், மிகப் புகழ் படைத்த தனது ஆசிரியரைக் கூறாது மறைக்கும் நன்றியில்லாக் குணத்தை இச்சிறந்த ஆசிரியர்மீது ஏற்ற நேரும். அகத்தியருக்கும் தொல்காப்பியருக்கும்

1. அகத்தியர் என்பதே அகஸ்தஸ் எனத் தப்பாக வாசிக்கப்பட்டதென யோவுதுபிரில் என்பார் நன்கு எடுத்து விளக்கியுள்ளார்-The Mythic Society Journal: XIX P. 180.

கும் பகை உண்டாயிருந்த தெனவும் ஓர் பழங்கதை உளது. அது உண்மையாயின் தொல் காப்பியத் துக்குச் சிறப்புப்பாயிரஞ் செய்த பனம்பாரனார் தொல்காப்பியரின் குற்றத்தை நியாய முடைய தாகக்கொண்டு தனது ஆசிரியரின் புகழை மறைக்கவேண்டிய காரணமுமில்லை. அகத்தியர், அவர்களின் ஆசிரியராக இருந்தாராயின், அவர்கள் அவர் புகழை எடுத்து உலகுக்கு நன்கு விளக்கி யிருப்பார்களன்றோ?

ஆரியர் விந்தத்தைத் தாண்டித் தெற்கே வரத் தொடங்கியது கி. மு. 1,000 வரையில் என வர லாற்றாசிரியர்கள் கூறுகின்றனர். இதற்கு முற்பட்ட பழைய காலத் தில் ஆரிய வர்த்தத்தில் வாழ்ந்த ஆரியரொருவர் தெற்கே இருண்டு அடர்ந்து கிடந்த காட்டைக்கடந்து தன்னந்தனியே பொதிய மலையில் தங்கியிருந்தார் என்பது நம்பத் தகாதது. அவர் வேடரும் கொடிய விலங்குகளும் வாழும் காட்டைக் கடந்து தெற்கே வந்து அங்கு வழங்கிய மொழியையும் இலக்கியத்தையும் கண்டு அவைகளில் விருப்பங்கொண்டு அவற்றைக் கற்று இலக்கண ஆசிரியராய் விளங்கினாராயின் அவர் நாகரிகத்துக்கு இருப்பிடமாகிய நகரில் வாழ்ந்து விலங்குகள் வாழும் மரஞ்செடிகள் அடர்ந்த இடத் தைத் தமக்கு உறைவிடமாகக் கொண்டிருக்க மாட்டார். இருக்குவேத காலம் முதல் ஆரியருக் கும் தமிழருக்கும் (தேவருக்கும் அசுரருக்கும்)

தமிழ் ஆசிரிய
ராகிய அகத்தியர்
தமிழர்

போராட்டம் மலிந்திருந்தன. அதனால் தமிழ்நாட்டவர் ஆரியரை¹ மிலேச்சர் என வழங்கி வந்தனர் என்றும், அவர்மீது பகைகொண்டிருந்தனரென்பதும் நன்கு விளங்குகின்றன. தமிழை இகழ்ந்த வடநாட்டரசர்மீது சீற்றங்கொண்டு சேரன் செங்குட்டுவன் படை யெடுத்துச் சென்ற வரலாறு இதற்கு ஒரு சான்றாகும். இதனால் மிகமிகத் தொன்மையே தமிழ் அறிவு சான்றிருந்த தமிழ்ப் புலவர்கள் ஆரியர் ஒருவரைத் தமது தலைவராக ஒப்புக்கொண்டார்கள் எனக்கூறுவது இயலாத காரியம். அகத்தியர் தமிழாசிரியராயிருந்தனராயின் அவர் தமிழ் மக்களிடையே மதிப்புப் பெற்று விளங்கிய தமிழர் ஒருவராதல் வேண்டும். அவர் புகழ், மறந்துபோக முடியாத அவ்வளவு பெரிதாயிருந்தமையில் அவர் பெயரைச்சுற்றிப் பல கற்பனைக் கதைகள் வந்தடைந்தன. இக்கற்பனைப் போர்வையை ஊடுருவி நோக்கி அவருடைய உண்மை வரலாற்றை அறிந்துகொள்வது கடினமாகின்றது.

நாம் அவர் வரலாற்றைக் குறித்துப் பின் வருமாறு உய்த்துக் கூறலாம்: ஆரியர் வருகைக்கு முன் அகத்தியர் என்னும் பெயருடைய தமிழ் அறிஞர் ஒருவர் தமிழ் நாட்டில் விளங்கினார். இவர் சமக்கிருத்தோடு தொடர்புபெற்ற அகத்தியரில்

1. பழைய ஐரோப்பிய மக்கள் அன்னியரை பார்பேரியர் (Barbarians) என வழங்கினர். அவ்வகை வழக்கையே மிலேச்சர் என்னும் சொல்லும் குறிக்கும்.

வேறானவர். அவர் தமிழர் மதிப்பு அளித்த அறிவர்களுள் ஒருவர். தொல்காப்பியருக்குப் பிற்பட்ட மக்கள் ஆரிய சம்பந்தமான பல கற்பனைகளை அகத்தியரோடு சம்பந்தப்படுத்திக் கட்டிவைத்தார்கள். தமிழ்ப்பெயர்களை ஆரியர் தம்முடையவைகளாகத் தமது பழங்கதைகளில் எடுத்து வழங்குவது இயல்பு. தமிழ் முருகன் சுப்பிரமணியராகவும், தமிழ் மால் விஷ்ணுவாகவும் வழங்கப்படுகின்ற மையை நாம் அறிவோம். தமிழ்க் கருத்துக்களை ஆரியமாக்கு மிடத்துத் தமிழ்க் கடவுளர் ஆரியராக மாறினர். தமிழ் நாட்டிலுள்ள இடங்கள், ஆறுகள், மக்களுக்கு ஆரியப்பெயர்கள் இடப்பட்டன. வெண்காடு சுவேதாரணியமாகவும், தண்பொருதை தாம்பிரபர்ணியாகவும் மாறின. 'பண்டை' என்னும் அடியாகத்தோன்றிய பாண்டிய பரம்பரைப்பெயர் பாண்டவ அல்லது பாண்டு வமிசமாக மாறிற்று. இவ்வாறே தமிழ் அகத்தியர் சமக்கிருத அகத்தியராக மாறியிருத்தல் வேண்டும். தமிழ் நாட்டில் வழங்கும் அகத்தியர் வரலாற்றுக்கு அடிப்படை பொதிய மலையில் இருந்த ஒருவராதல் வேண்டும்; இல்லையேல் அகத்தியரைப்பற்றிய பழங்கதைகள் அந்தரத்தில் எடுத்த கோட்டையாக மாறிவிடும். தமிழ்ப் புலவர்கள் ஆரியரொருவரைத் தமிழ்க் கல்விக்குத் தலைவராக ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள் என்பதினாலும் அகத்தியர் தமிழராவர் என்பது வலியுறுகின்றது. புராண காலத்தில் அகத்தியரைப்பற்றி ஆரியப்போக்கான கற்பனைக்

கதைகள் வளரத்தொடங்கின. அகத்தியர் என்னும் தமிழ்ப்பெயர் அகத்திய என்னும் ஆரியப் பெயரோடு ஒற்றுமை காணப்பட்டமைகொண்டு அவர் ஆரியராக்கப்பட்டனர்.

அவர்கள் இவரைப் பஞ்ச வடியில் இருந்த அகத்தியராகக் கொண்டதோடு அமையாது அவரைக்குறித்த பல கற்பனைக் கதைகளையும் எழுதிவைத்தனர். தமிழ் மக்களும் ஆராய்வின்றி அக்கட்டுக் கதைகளை நம்பத்தலைப்பட்டனர். இவர் பஞ்சவடியிலிருந்த அகத்தியர் ஆக்கப்பட்டதல்லாமல் இருக்குவேத காலத்தவரும் உலோபா முத்திரையின் கணவருமாகிய அகத்தியருமாக ஆக்கப்பட்டார். அகத்தியரைப்பற்றி இன்று வழங்கும் பழங்கதைகள் இன்று ஆராய்ச்சிக்கு நிற்கவில்லை. செங்கோன் தரைச்சேலவில் முத்தூர் அகத்தியர் என்னும் தமிழ்ப்புலவர் ஒருவர் பெயர் காணப்படுகின்றது. அவரை ஒப்ப மதிப்பைப் பெற்றிருந்த ஒருவரே அகத்தியராவர். முத்தூர் கன்னியா குமரிக்குத் தெற்கேயிருந்து மறைந்துபோன பாண்டிநாட்டின் பகுதியில் உள்ளது. இதனால் ஆரியர் தென்னை வருவதன்முன் அகத்தியர் என்னும் தமிழர் ஒருவர் இருந்தாரென்பது செங்கோன்தரைச் செலவு என்னும் நூலால் தெரியவருகின்றது. தமிழ் நாட்டில் அகத்தியர் என்னும் பெயருடன் பலர் விளங்கியிருத்தல் கூடும். அவர்களுள் ஒருவரே மிகப் புகழ் படைத்தவர். இவருடைய பெயரைச்

முத்தூர்
அகத்தியன்

சுற்றி அவர்புகழை விளக்கும் பல கதைகள் வந்து திரண்டன. இவ்வாறே ஆரிய நச்சினூர்க்கினியர் அகத்தியரைக் குறித்த கதைகளும் அகத்தியரைக் குறித்துக் கூறும் பழங்கதை அவர் பெயரைச் சுற்றித் திரண்டன. சங்ககாலத்துக்குப்பின் ஆரியக் கதைகளும் தென்னாட்டு அகத்தியர் கதைகளோடு வந்து கலந்தன. நச்சினூர்க்கினியர் அகத்தியரைக் குறித்துக் கூறியுள்ள கதையே இதற்குச்சான்று. அவர் கூறியிருப்பது வருமாறு:.....“ அவரும் (அகத்தியரும்) தென் திசைக்கண் போதுகின்றவர், கங்கை யாருழைச் சென்று காவிரியாரை வாங்கிக்கொண்டு, பின்னர், யமதக்கினியாருழைச் சென்று அவர் மாணக்கர் திரணதூமாக்கினியாரை வாங்கிக்கொண்டு, புலத்தியருழைச் சென்று அவருடன் பிறந்த குமரியார் உலோபா முத்திரையாரை அவர் கொடுப்ப நீரேற்று இரீஇப் பெயர்ந்து, துவராபதிப்போந்து நிலங்கடந்த நெடுமுடியண்ணல் வழிக்கண் அரசர் பதினெண்மரையும், பதினெண்கோடி வேளிருள் ளிட்டாரையும் அருவாளரையும் கொண்டு போந்து காடு கெடுத்து நாடாக்கிப் பொதியிற் கண்ணிருந்து இராவணனை கந்தருவத்தால் பிணித்து இராக்க தரை ஆண்டு இயங்காமல் விலக்கி.....”

இவ்வகைப் பழங்கதைகள், வடநாட்டு அகத்தியரை தமிழ் இலக்கியங்களின் தந்தை ஆக்குவதல் லாமல், அவர், கிருஷ்ணனின் துவாரகையிலிருந்து யாதவர் கூட்டத்தினர் பலரைத் தெற்கே கொண்டு

வந்து குடியேற்றினவராகவும் கூறுகின்றன. மத்தியகால உரையாசிரியர்களுள் ஒருவராகிய நச்சினூர்க்கினியர் அகத்தியர் இராவணனை இசையில் வென்றார் எனவும் கூறியுள்ளார். நச்சினூர்க்கினியர் உரைகள் ஒன்றை ஒன்று மறுப்பனவா யுள்ளன. அகத்தியர் இராவணன் காலத்தவராயின் அவர் இரண்டாவது திரேத உகத்தில் வாழ்ந்தவராவர். ஆகவே அவர் துவாரகைக்குப் போயிருக்க முடியாது. துவாரகை கண்ணால் மூன்றாவது துவாபர உகத்தில் அமைக்கப்பட்டது. அவர் துவாரகையிலிருந்து மக்களை அழைத்து வந்தவராயின் அவருக்கும் இராமரின் பகைவனாகிய இராவணனுக்கும் யாதும் தொடர்பு இருக்க முடியாது. இவ்வில்லங்கத்தைத் தடுப்பதற்கு வேளிர் வரலாறு எழுதியவர் அகத்தியரால் இசையில் வெல்லப்பட்டது இராவணன் இராமரின் பகைவனாகிய இராவணனல்லன் என்றும், அவன் இராவணப் பெயர் தாங்கிய இன்னொருவனென்றும் கூறுவாராயினர். இந்நியாயம் நிலைபெறுமாறில்லை. அகத்தியரோடு இராவணன் நிகழ்த்திய இசைப் போரைப்பற்றிக் கூறும் பிறவரலாறுகள் வான் மீகுகூறும் இராவணனையே குறிக்கின்றன. அகத்தியர் தொல்காப்பியரின் ஆசிரியர் என்றும் நச்சினூர்க்கினியர் குறிப்பிட்டுள்ளார். அகத்தியரின் மாணக்கனாகிய தொல்காப்பியர் சமதக்கினியின்

புதல்வனும் பரசு இராமனின் உடன் பிறந்தா
நாமாகிய திரணதாமாக்கினி எனவும் அவர் கூறியுள்ளார். பரசு இராமர் இராமருக்கு முன்பட்ட
ரென்பது வால்மீகியின் கூற்றால் விளங்குகின்றது. திரணதாமாக்கினியும் வால்மீகி கூறும் இராமரும்
பரசு இராமர் காலத்தில் வாழ்ந்திருக்க வேண்டும். இதனால் திரணதாமாக்கினியின் ஆசிரியராகிய
அகத்தியர் இராமரின் பகைவனாகிய இராவணனைச் சந்திக்க முடியுமெனத் தெரிகிறது. இக்காரணத்தினாலும்
அகத்தியர் தமிழரின் முன்னோராகிய வேளிரைத் துவாரகையிலிருந்து அழைத்துவர முடியாதெனத்
தெரிகின்றது. இக்கதைகள் இவ்வாறு ஒன்றோடு ஒன்று மாறுபடுவனவாயிருக்கின்றன. இராமருக்கும்
கிருட்டிணனுக்கும் இடையிலுள்ள காலம் ஒரு இலட்சம் ஆண்டுகள் வரையில், இராமாயணத்துக்கும்
பாரதப் போருக்கும் இடைப்பட்ட இவ்வளவு நீண்டகாலம் யாரும் வாழ முடியாது. இதனால்
அகத்தியரைப்பற்றிய கதைகள் சங்ககாலத்திற்குப் பின் ஆராய்வின்றிக் கட்டப்பட்டவை எனத் தெரிகின்றது.

[தொல்காப்பியம் கி. மு. மூன்றாம், அல்லது நாலாம் நூற்றாண்டில் செய்யப்பட்ட நூல் என இற்றை ஞான்றை ஆராய்ச்சியாளர் முடிவு செய்கின்றனர். அவ்வாறையில் இராமர் காலத்திலோ, கண்ணன் காலத்திலோ தொல்காப்பியர் இருந்தார் எனக்கொள்வது சிறிதும் பொருத்தமற்றதாகும்.]

நச்சினூர்க்கினியர் கூறும் சில சொற்றொடர்கள் அகத்தியர் பொதிய மலையின் தெற்கிலிருந்து வேளிர்களுடன் வந்தாரென்பதை விளக்குவன. நச்சினூர்க்கினியர் நிலங்கடந்த நெடுமுடி அண்ணல் என்னும் பெயரால் கண்ணனைச் சுட்டுகின்றார். கண்ணனின் தலை நகரைத் துவாரகை எனவும் கூறியுள்ளார். மதுரைக் காஞ்சியில் வரும் நெடுமுடி அண்ணல் என்பதற்கும் அவர் கண்ணன் எனப் பிழையான பொருள் கூறியுள்ளார். மதுரைக்காஞ்சி ஆசிரியர், மதுரையில் தமிழ்ச் சங்கத்தை அல்லது புலவர்குழுவை ஆதரித்த பாண்டியனைக் குறிக்க நிலந்தருதிருவில் நெடியோன் என்னும் பெயரை ஆண்டுள்ளார். தொல்காப்பியம் அரங்கேற்றப்பட்டது நிலந்தருதிருவிற்பாண்டியனவையில்.

துவரை என்னும் பெயருடைய பல இடங்கள் தமிழ் நாட்டில் இருந்தன. கடல்கொண்ட நாட்டில் அவ்வகை இடங்கள் இருந்தன. பாண்டியரின் தலைநகராயிருந்த கபாடபுரம் கடலாற் கொள்ளப்பட்டது. துவாரபதி என்பதே கபாடபுரமென வடமொழிப் படுத்தப்பட்டிருத்தல்கூடும். பாண்டி நாட்டுக்குத் தெற்கே கிடந்த நிலத்தைக் கடல்கொண்டபோது மக்கள் வடக்கு நோக்கிச் சென்று (தமிழ் நாட்டில்) குடியேறினார்கள் எனக் கவித் தொகை கூறுகின்றது. ஆகவே அகத்தியர் தெற்கே கடல்கொண்ட பாண்டி நாட்டினின்றும்

வந்தவராகலாம். தெற்கிலிருந்து வந்து பாண்டியர் அவையிலிருந்த வேளிர் தமது அரசனை நெடுமுடி அண்ணல் எனக் கூறிராகலாம். நெடியோன், நெடுமுடி அண்ணல் என்பன பாண்டியப் பேரரசனைக் குறிப்பன. அகத்தியர், வேளிர்கள் சிலரோடு பொருளை ஊற்றெடுக்கும் இடத்தில் தங்கினாராதல் வேண்டும். இவரே தமிழ்க் கல்வியிற் புகழ்பெற்று விளங்கினார். அகத்தியருடன் சென்ற வேளிர் அயலேயுள்ள மலைநாடுகளில் இராச்சியங்களை உண்டாக்கிக் குறுநில மன்னராயினர். ஆய், ஆவி முதலிய குறுநில மன்னர் பலர் வேளிர் மரபினர் எனப்படுகின்றனர்.

அகத்தியர் நிலந்தருதிருவிற் பாண்டியன் அல்லது நிலங்கடந்த நெடுமுடி அண்ணல் காலத்தவராயின் தொல்காப்பியரும் அகத்தியரும் ஒரேகாலத்தவராகலாம். நிலந்தருதிருவிற் பாண்டியன் அவையிலேயே தொல்காப்பியம் அரங்கேற்றப்பட்டது. அகத்தியரும் தொல்காப்பியரும் ஒரேகாலத்தவர்களாயினும் தொல்காப்பியர் அகத்தியர் மாணவர் என்பதற்குப் பழைய சான்றுகள் யாதும் காணப்படவில்லை.

சிற்றகத்தியமும் பேரகத்தியமும்

அகத்தியர் சிற்றகத்தியம், பேரகத்தியம் என்னும் இரு இலக்கண நூல்கள் செய்தாரென்னும் கதை செவிவழக்கில் உள்ளது. அகத்தியம் என்னும் பெயருடன் மத்தியகால உரையாசிரியர்கள்

எடுத்தாண்ட சில சூத்திரங்களும் உள. இச் சூத்திரங்கள் இன்று வழங்கும் அகத்தியர் வாகடங்கள் போன்றவையே யாகும்.

தமிழ் ஆராய்ச்சி என்னும் நூலில் கூறப்படுவது வருமாறு :

1“அண்மையில் பேரகத்தியத்திரட்டு என்னும் சிறு நூல் ஒன்று வெளியாயிற்று. அது அகத்தியம் என்னும் இலக்கணச் சூத்திரங்களின் திரட்டு எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. அகத்தியருடையன என்பனவல்லாத வேறு சில சூத்திரங்களும் அந்நூலிற் காணப்படுகின்றன. அவை கழாரம்பர் என்னும் அவர் மாணவரால் செய்யப்பட்டன என்று தமிழ்ப் பண்டிதருள் ஒரு சாரார் நம்பி வருகின்றனர். இவ்விருவகைச் சூத்திரங்களும் எவராலோ செய்யப்பட்ட போலிகள் எனக் கொள்வதற்குப் பல நியாயங்கள் உள.

1. அச்சூத்திரங்களின் நடை மிகச் சமீப காலத்தது. அவைகளில் பல சமக்கிருதச் சொற்கள் காணப்படுகின்றன. தொல்காப்பியச் சூத்திரங்களையும் இவைகளையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்குமிடத்து இது நன்கு தெளிவாகின்றது.

2. அகத்தியர் காலத்தில் தமிழில் சமக்கிருதச் சொற்கள் அருகி வழங்கியிருத்தல் வேண்டும். புத்தமித்திரன் பவணந்தி காலங்களிற் போல வடசொற்களை தமிழில் ஆள்வதற்குரிய விதிகள் அக்காலத்தில் தோன்றியிருக்க மாட்டா. தொல்காப்பியர்

வடசொற்கள் தமிழில் வழங்குவதற்கு 'சிதைந்தன வரினுமியைந்தன வரையார்' எனப் பொது வகையால் விதி கூறியுள்ளார். சிறப்பு வகையில் விதிகள் கூறிற்றிலர்.

பேரகத்தியத் திரட்டில் இருபத்தினான்கு சூத்திரங்கள் வடமொழிச் சந்தி, சொல்லாக்கங்களைப் பற்றிக் கூறுகின்றன.....பேரகத்தியம் என்னும் நூல் கி. பி. 1,250-க்குப்பின் பெருவழக்கிலிருந்த நன்னூலுக்குப்பதில் சைவ மாணவர்கள் பயிலும் படி திருநெல்வேலி அல்லது தஞ்சாவூர்ப் பகுதிகளில் இருந்த யாரோ மடாதிபதி ஒருவரால் செய்யப்பட்டிருத்தல் வேண்டுமெனத் தெரிகிறது.

தொல்காப்பியர் என்காவது அகத்தியத்தையோ அகத்தியரைப்பற்றியோ ஒரு வார்த்தைதானும் கூறவில்லை. தொல்காப்பியப்பாயிரம் கூறுவது வருமாறு :

“....தமிழ்கூறு நல்லிலகத்து
வழக்குள் செய்யுளு மாயிருமுதலி
னெழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளுநாடிச்
செந்தமிழியற்கை சிவணிய நிலத்தொடு
முந்துநூல்கண்டு முறைப்பட வெண்ணிப்
புலந்தொகுத் தோன்.” —என்பதாகும்.

இப்பாயிரத்தினால் தொல்காப்பியருக்கு முன் அகத்தியம் என்னும் இலக்கணம் ஒன்று இருந்ததோ என்பது சந்தேகத்துக்கு இடனாகின்றது. அகத்தியரைத் தமிழ் மொழியோடு சம்பந்தப்படுத்திக் கூறும் கற்பனைக் கதைகள் கி. பி. ஏழாம் நூற்றாண்டில்

உள்ளவில் முனைத்திருத்தல்வேண்டுமென நான் கருதுகின்றேன்.”

பி. தி. ஸ்ரீனிவாச ஐயங்கரவர்கள் அகத்தியரைப் பற்றிக் கூறியுள்ள குறிப்புக்கள் வருமாறு :

சமக்கிருத நூல்களில் இஷ்வாகு காலம் முதல் கிருஷ்ணன் காலம் வரையில் கூறப்படும் அகத்தியர்கள், வசிட்டர்கள் ஒரு தனி அகத்தியர், விசுவாமித்திரர், வசிட்டர்களைக் குறிப்பனவல்ல. அவை குடும்பப் பெயராகப் பலருக்கு வழங்கிய பெயர்களாகும். அப்பெயர்கள் குடும்பப் பெயரேயன்றித் தனிப்பட்டவர்களுக்குரிய பெயர்களல்ல.

* * *

முதல் அகத்தியர் விதர்ப்ப அரசன் புதல்வியாகிய உலோபாமுத்திரையின் கணவன். இவர் இராமருக்கு இருபது தலைமுறைகளின் முன் வாழ்ந்த சவர்க்கன் என்னும் காசி அரசன் காலத்தவர். ஆதி அகத்தியர் விந்தியத்துக்குத் தெற்கே வாழ்ந்தார். அவர் விந்தத்தை அடக்கினார் என வழங்கும் பழங்கதையின் பொருள், அவர் விந்தத்தைக் கடந்து தெற்கே சென்றார் என்பது ஆகலாம். அவருடைய ஆச்சிரமம் சாத்திராமலைத்

1. One of the most illuminating suggestions of his (Partigers) is that the Agastyas, Vasisthas, and Viswamitras mentioned in the Sanskrit works were not each one man who baffles the reader by appearing and reappearing in every age from that of Ikshvaku to that of Sri Krishna: History of the Tamil—P. liv—P. T. S. Iyengar.

தொடரின் மேற்குப் பகுதியிலுள்ள வைநீரிய மலையிலுள்ளது. அவர் தனது தவத்தின் மகிமையால் தென் தேசத்துக்குத் தீமை நேராதபடி காத் தார். பஞ்சவடிக்கு இரண்டு யோசனை தூரத்தில் இராமர் சந்தித்த அகத்தியர் முதல் அகத்தியராயிருந்தல் முடியாது; அவர் பிற்கால அகத்தியர்களுள் ஒருவராயிருந்தல் வேண்டும். இராமர் காலத்து அகத்தியர் கோதாவரிக்கு அண்மையில் வாழ்ந்தார். அவர் தெற்கு நோக்கிப் பயணஞ் செய்தபோது அகத்தியர் அவ்விடத்திலேயே தங்கினார். இராமர் சீதையோடு புஷ்பக விமானத்தில் திரும்பி வந்தபோதும் அகத்தியர் ஆச்சிரமம் அவிட்டத்திலேயே இருந்தது. இராமர் அலைந்து திரிந்தகாலம் முழுமையிலும் அகத்தியர் ஆச்சிரமம் பஞ்சவடியிலிருந்து இரண்டு யோசனை தூரத்தில் இருந்த தெனத் தெரிகின்றது. சுக்கிரீவன் வானர வீரரை நோக்கிக் கூறியதாக வரும் பகுதியில் காவேரி ஆறு ஊற்றெடுக்கும் மலையமலையில் அகத்தியர் ஆச்சிரமம் உள்ளதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. சீதையை இராவணன் மாயமாகத் தூக்கிச் சென்றதுபோல இராமாயணஞ் செய்த புலவரும் அகத்தியரைப் பஞ்சவடியிலிருந்து மலையமலைக்கு மாயமாகக் கொண்டுபோய் விடுகின்றார். அகத்தியர் மலையமலையில் இருந்தார் எனவரும் பகுதியைப் பிற்காலப் புலவர் எவரோ எழுதினாராகலாம்¹

*

*

*

1. ibid—pp. 54, 55.

கி. பி. முதல் ஆயிரம் ஆண்டுகளில் தோன்றிய இலக்கியங்கள் எவற்றிலாவது அகத்தியர் கடவுளிடமிருந்து தமிழைக் கற்றாரென்றவது, அவர் தமிழைத் தோற்றுவித்தாரென்றவது கூறப்படவில்லை. அகத்தியர் தமிழுக்கு இலக்கணம் செய்தாரென்றும், அவர் சிவபெருமானிடத்தும் சுப்பிரமணியக் கடவுளிடத்து மிருந்து தமிழைக் கற்றாரென்றும் வழங்கும் கதைகள் கி. பி. 1,000க்குப் பின் தோன்றின வாதல் வேண்டும்.¹

*

*

*

அகத்தியரென்னும் பிராமண முனிவர் பொதியமலையில் சென்று தங்கித் தமிழ் இலக்கியங்களைச் செய்தார் என்னும் வரலாறு பிராமணரின் அதிகாரம் தென்னாட்டில் ஊன்றிய பிற்காலத்தில் தோன்றியிருத்தல் கூடும். இக்கதைக்கு ஆதாரம் சமக்கிருத நூல்கள் ஆகலாம்.²

*

*

*

சின்ன ஆசியாவில் அகத்தியர்

இந்தியநாட்டில் மாத்திரம் அகத்தியர்கள் இருக்கவில்லை. மேற்குத் தேசங்களிலும் அகத்தியர்கள் விளங்கினார்கள். சின்ன ஆசியாவில் அகத்தியாஸ் (Agathias) என்னும் ஒருவர் விளங்கினார். இவர் சரித்திர ஆசிரியரும் புலவருமாகிய கிரேக்கர். இவர் கி. பி. 530-ல் பிறந்தார்.³

1. ibid p. 224. 2. Cambridge History of India, p. 596—L. D. Barnett. 3. Encyclopaedia Britannica.

¹சித்திய மக்களிடையே (உள்ள) ஒரு குழுவினர் அகத்திரிசிகள் (Agathyrse) எனப்பட்டார்கள் என எரதோதசு (Heradotus கி. மு. 480) என்னும் கிரேக்க வரலாற்றாசிரியர் கூறியுள்ளார். இவர்கள் தமது சட்டங்களை ஒருவகைப் பாடல் மூலம் வாய்ப்பாடஞ் செய்து காப்பாற்றிவந்தனர். அரிஸ்டோட்டில் காலம் வரையில் இவ்வழக்கு இருந்தது. அகத்திரிசி என்னும் இடப்பெயரும் ஐரோப்பாவில் உள்ளது.²

வடநாட்டு இருஷிகள் எனப்பட்டோர் பலர் திராவிட இரத்தக் கலப்புடையராயிருந்தனரென்றும் வசிட்டர், அகத்தியர், விசுவாமித்திரர் முதலியோர் அவ்வகையினரென்றும் இரங்காச்சாரியர் அவர்கள் கூறுவர்.³

1. Scythians. Agathyrse, a people of Thracian origin, who in the earliest historical times occupied the plain of Maris (Maros) in the region now known as Transylvania. Like the Gallic Druids they recited their laws in a kind of sing-song to prevent their being forgotten, a practice still in existence in the days of Aristotle—E. Britannica. 2. Atlas of Ancient and Classical Geography—Index p. 6, map 1. Everyman's Library, Edited by Ernest Rhys. 3. God Varuna himself was an Asura (Dravidian)—Vedic Kings and Rishis came to have Asura blood in them as is indicated by the colour. Sages like Vashistha, Agastya and Viswamitra were given the same father Mitra Varuna—History of Pre-Musalman, India—p. 172.

பழைய தமிழ் நூல்களில் அகத்தியரைத் தமிழோடு தொடர்பு படுத்திக் கூறும் பகுதிகள்

“வீங்குகட லுடுத்த வியன்கண் ஞாலத்துத் தாங்கா நல்லிசைத் தமிழுக்கு விளக்காகென வானோ ரேத்தும் வாய்மொழிப் பல்புகழ் ஆனாப்பெருமை அகத்திய நென்னும் அருந்தவ முனிவ னாக்கிய முதனூல் பொருந்தக் கற்றுப் புரைதப உணர்ந்தோர் நல்லிசை நிறுத்த தொல்காப்பியன்”

—பன்னிருபடலப் பாயிரச் சூத்திரம்..

மன்னிய சிறப்பின் வானோர் வேண்டத் தென்மலை யிருந்த சீர்கால் முனிவரன் தன்பாற் றண்டமிழ் தாவின் றுணர்ந்த துன்னருஞ் சீர்த்தித் தொல்காப்பியன்

—புறப்பொருள் வெண்பாமாலைப் பாயிரம்..

பூமலி நாவன் மாமலைச் சென்னி நண்டிய விமையோர் வேண்டலிற் போந்து குடங்கையின் விந்த நெடுங்கிரி மிகைதீர்த் தலைகட லடக்கி மலையத் திருந்த இருந்தவன் றன்பா லியற்றமி முணர்ந்த புலவர்பன் னிருவருட் டலைவனாகிய தொல்காப் பியன்.

—அகப்பொருள் விளக்கப்பாயிரம்..

மதிவெயில் கிரிக்குங் கதிரெதிர் வழங்கா துயர்வரை புடவியின் சமமாக்கிக் குடங்கையி னெடுங்கட லடங்கலும் வாங்கி யாசமித் துயர்பொதி நேசமுற்றிருந்த

மகத்துவ முடைய வகத்திய மாமுனி
தன்பாலருந்தமி ழின்பா லுணர்ந்த
வர்நிரு புலவரின் வீற்று தலைமை
யொல்காப் பெருந்தவத் தொல்காப் பியமுனி.”

—இலக்கணக்கொத்துரைச் சிறப்புப் பாயிரம்.

இவற்றுட் பன்னிரு படலமென்பது தொல்காப் பியர் முதலிய பன்னிருவர் தனித்தனி ஒவ்வொரு படலமாகச் செய்து சேர்க்கப்பட்ட நூல் எனப்படுகின்றது. இது தொல்காப்பியர் முதலியோர் செய்ததாகாதென இளம் பூரணர் தமது உரையில் காட்டியுள்ளார். அதனால் பன்னிரு படலமென்பது பிற்காலத்தா ரெவரோ தொல்காப்பியர் முதலியோர் பெயரால் புனைந்த நூலெனத் துணியலாம். தொல்காப்பியப் பாயிரத்திற் காணப்படாத அகத்தியர் வரலாறு இந்நூலிற் காணப்படுதலும் ஆராயத்தக்கது. நூல்களுக்குப் பாயிரம் செய்யும் விதி தொல்காப்பியத்திற் காணப்படவில்லை. இறையனாரகப் பொருளுக்குப் பாயிரமில்லை. இறையனாரகப் பொருளுரையில் நூலுக்குப்பாயிர மின்றியமையாத தெனக் கூறப்பட்டுள்ளது. இக்கருத்து வலிபெற்ற காலத்திலேயே தொல்காப்பியத்துக்குப் பனம்பாரனார் என்னும் ஒருவரால் பாயிரம் செய்யப்பட்ட தெனக் கருதக்கிடக்கின்றது. தொல்காப்பியத்துக்குப் பாயிரம் செய்யும் காலத்தில் தொல்காப்பியர் அகத்தியரிடம் தமிழ் பயின்றவர் என்னும் கதை தோன்றவில்லை எனத் தெரிகின்றது. ஐந்திரம் கற்றவரெனத் தொல்காப்பியரைச் சிறப்பித்த

பனம்பாரனார், இவர் அகத்தியரின் மாணவராயின் அதனை ஒருபோதும் கூற மறந்திருக்கமாட்டார்.

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை கி. பி. ஏழாம் நூற்றாண்டளவிற் செய்யப்பட்டது. இதனை ஒட்டிச் சிறிது முன் பன்னிருபடலம் செய்யப்பட்டதாகலாம். அக்காலத்தில் தொல்காப்பியர் அகத்தியர் மாணவர் என்னும் வரலாறு தோன்றி வழங்கியிருத்தல் வேண்டும்.

திருமூலர் கி. பி. 5-ம் நூற்றாண்டளவில் வாழ்ந்தவராவர். இவர்,

நடுவுநில் லாதிவ்வுலகஞ் சரிந்து
கெடுகின்ற தெம்பெரு மாணென்ன வீசன்
நடுவுள அங்கி அகத்திய நீபோய்
முடுகிய வையத்து முன்னிரென்றனே.”

எனத் திருமந்திரத்துள் கூறியுள்ளார். அகத்தியர் தமிழோடு சம்பந்தப்பட்டதை அவர் கூறவில்லை. கி. பி. 5-ம் நூற்றாண்டுக்கும் கி. பி. ஏழாம் நூற்றாண்டுக்குமிடையில் அகத்தியரைத் தமிழோடு சம்பந்தப்படுத்தும் கதைகள் எழுந்தன எனக்கூறுதல் பிழையாகாது. மணிமேகலை என்னும் சங்ககாலத்துக்கு அண்மையிலுள்ள இலக்கியத்தில் அகத்தியரைப் பற்றிக் கூறப்படும் இடங்கள் சில உள.

“உலகந் திரியா வோங்குயர் விழுச்சீர்ப்
பலர்புகழ் மூதார்ப் பண்புமே படிபுய
ஒங்குயர் மலையத் தருந்தவ னுரைப்பத்
தூங்கெயி லெறிந்த தொடித்தோட் செம்பியன்”

“மன்மருங்கறுத்த மழுவா னெடியோன்
 றன்முன் றேன்ற றகாதொளி நீயெனக்
 கன்னி யேவலிற் காந்த மன்னவன்
 அமர முனிவ னகத்தியன் றனாது
 துயர்நீங்கு கிளவியின் யாரேன் றறவும்.”

“செங்கதிர்ச் செல்வன் திருக்குலம் விளக்கும்
 கஞ்சவேட்கையிற் காந்தமன் வேண்ட
 அரமமுனிவன் அகத்தியன் றனாது
 கரகங் கவிழ்ந்த காவிரிப் பாவை
 செங்குணக் கொழுதிய சம்பாதி.”

—மணிமேகலை—

சீத்தலைச் சாத்தனார் காலத்தில் அகத்தியரைப் பற்றிய வரலாறு மிகப் பழங்கதையாக வழங்கிற்றேயன்றி அகத்தியர் தமிழோடு தொடர்பு பெறவில்லை. அக்காலத்தில் அகத்தியர் பொதியமலையில் இருந்தாரென்றும் வரலாறு வழங்கிற்று. அகத்தியர்¹ குடத்தில் பிறத்தல், பிரமதேவருக்கு ஊர்வசியிடம் பிறத்தல் போன்ற கதைகளை ஆராய்தல் மணல் சோற்றில் கல் ஆராய்தல் போலாகுமெனக் கருதி அவற்றை ஈண்டு ஆராய்ந்திலேம்.

1. அகத்தியர் குடகு மலையிலிருந்து பின் பொதிய மலைக்கு வந்தாராதலின் அவர் குடமுனி யெனப்பட்டாரென்றும் இவ்வரலாற்றை மறந்த பிற்கால மக்கள் ‘குடகு’ என்பதைக் குடம் எனக்கொண்டு பொருந்தாத பல கற்பனைக் கதைகளை அவர் பிறப்போடு சம்பந்தப்படுத்திக் கட்டி. வழங்கினார்கள் என்றும் பண்டிதர் சுவிராயனவர்கள் கூறியுள்ளார்,

புதிய வெளியீடுகள் :

	ரூ. அ.
1. மறைந்த நாகரிகங்கள்	1 4
2. திருவள்ளூர்	0 8
3. பெண்களும் சமூகமும்	0 12
4. அகத்தியர்	0 8
5. ஆதிமனிதன் (Pre-historic man)	0 8
6. இந்தியாவும் மேற்கு உலகமும் (அச்சில்)	
7. இந்தியாவும் கிழக்கு உலகமும் (அச்சில்)	